

Psalms

Sint: sed etiā ut sint servi tui: id est obediens iussis tuis. Ipsius enim sumus figuramentum: non solum in Adam: sed etiā creati in Christo Iesu: in operibus bonis que preparauit deus ut in illis ambulemus. Deus est enim qui operatur in nobis: et velle et perficere per bona voluntate. Et dirige filios eorum. Ut sint recti corde quibus bonus est deus. Bonus est enim deus Israel: sed rectis corde: non siicut ille cui comoti sunt pedes: quia pacem peccatorum intuentur: displicere ceperat deus: quasi ista nescies: quasi ista non curas: et ab humani generis gubernatore dissimulans.

Et sit splendor domini dei nostri super nos: Ubi dicit: Signatum est super nos lumen vultus tui domine. Et opera manuum nostrarum dirige super nos: Ut non ea pro rerum terrena mercede faciamus. Tunc enim non directa sed curua sunt. Hucusque psalmi isti multi codices habent: sed in nonnullis legitur alius ultimus versus: Et opus manuum nostrarum dirige. Lui versui diligentes et docti pernotant stellam: quos asteticos vocant: quibus significant ea que in hebreo vel alijs interpretibus grecis reperiuntur: in septuaginta vero interpretatione non sunt. Quem versus si velimus exponere: id mibi videlicet habere sententie: quod omnia bona opera nostra: unius opus est caritatis. Plenitudo eius legis est caritas. Nam supiore versu cum dixisset: Et opera manuum nostrarum dirige super nos: isto ultimo non opera sed opus dixit manuum nostrarum dirige: tanquam ultimo versu volentes ostendere ipsa opera unius opus esse: id est ad unius opus dirigere. Tunc enim recta sunt opera: cum ad hunc unius finem dirigatur. Finis enim percepti caritas est de corde puro: et conscientia bona: et fide non ficta. Opus ergo unius est in quo sunt omnia: fides que per dilectionem operatur: unde etiam dominus in euangelio dicit: Hoc est opus dei ut creditis in eum quem ille misit. Cum ergo in ipso psalmo: et vita vetus: et vita noua: et vita mortalis: et vita vitalis: et anni qui per nubilo habentur: et dies habentes plenitudinem numeris cordie vereque leticie: id est et penitus primi hominis: et regnum secundi: satis aperteque distincta sunt: Ad hoc enim existimo homines dei Moysi nomine titulo ciuius inscriptum: ut eis qui per recteque scrutantur scripturas: eo modo intimaretur etiam lex dei quam Moysen ministrata est: ubi per bonis operibus sola vel pena sola prima terrenorum honorum deus pollicetur videtur: siue dubio habere libvelamē-

XC

to tale aliquid quale iste psalmus ostendit. Sed cum quisque transierit ad christum: auferetur velamen: et reuelabuntur oculi eius ut consideret mirabilia de lege dei: donante illo cui dicimus: Reuelala oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.

Explicit Tract. de ps. LXXXIX.

Incipit Tract. de ps. XC.

Vermo primus: de prima parte psalmi.

Dicitur Iesu christi diabolus temptare ausus est. Audiamus ergo ut possimus instructi resistere temptatori: non presumentes in nobis: sed in ipso quod prior temptatus est: ne nos in temptatione vinceremur. Illi enim temptatio non erat necessaria. Temptatio christi: nostra doctrina est. Si autem attendamus quod responderit diabolo: ut habemus et nos respondeamus quod similiter temptat: intremus per ianuam: sicut audistis lectionem euangeli. Quid est enim intrare per ianuam? Intrare per christum. Ipse enim dicit: Ego sum ianua. Quid autem intrare per christum? Imitari vias christi. In quantum imitaturi sumus vias christi: Namque in ea magnificencia in qua deus erat in carne. Aut ad hoc nos exhortat: aut hoc a nobis exigit: ut talia miracula qualia fecit ipse faciamus. Aut vero dominus noster Jesus christus: non et modo et spiritu cum preter totum mundum gubernat: Et nunquam vel ad hoc vocat hominem faciemus eum imitatorum suum: ut cum illo gubernet celum et terram: et oia que in eis sunt. Aut ut sit et ipse creator: per quem sicut per christum facta sunt oia: Neque ad ista opera te invitatur deus salvator dominus noster Jesus christus que fecit ab initio: de quibus scriptum est: Oia per ipsum facta sunt oia: Neque ad illa quod feceris in terra: non habebis tibi dicere: Non eris discipulus meus nisi abundaueris super mare: aut nisi suscitaueris mortuum quod triduanum: aut nisi oculos cecidi nati apueris: nec habebis. Quid est ergo intrare per ianuam? Discite a me quod multum et humili corde. Quod factus est propter te: hoc in eo debes attendere ut imiteris. Miraculum enim et nondum natus de Maria fecit. Quis enim usque fecit: nisi de quo dictum est: Qui facit mirabilia magna solus. Ipsius enim virtute: et antea qui fecerunt potuerunt aliquid facere. In virtute christi Helias mortuum suscitauit: Nisi forte maior est Petrus quam christus: quod Christus vocem suscitauit egrotante: Petrus autem cum pertransiret umbra ipsius tangendi preserebat egroti. Potentior ergo petrus quam christus: Quis hoc dementissimus dixerit? Quare ergo

Psalmus

tanta potentia in Petro? Quia christ⁹ in Petro: Ideo dixit: Q̄es qui venerūt su-
res sunt ⁊ latrones: id est qui venerunt sua
sponte: non a me missi. Qui venerunt sine
me a me nō sunt missi: in quib⁹ ego nō fui:
quos ego nō introduxi. Quotq̄ ergo mi-
racula facta sūt: siue a p̄cedētib⁹: siue a p̄se-
quentib⁹: idē ipse dñs fecit qui fecit ⁊ p̄sen-
tia sua. Nec ad ipsa ergo miracula hortat
que ipse fecit: ⁊ aīq̄ esset homo: s̄ q̄ te hor-
tatur vt imiteris: qđ nō posset nisi fact⁹ ho-
mo. Tolerare em̄ passiones nūquid posset
nisi homo: Abori ⁊ crucifigi ⁊ būliari pos-
set nisi homo: Si ergo ⁊ tu cū molestias hu-
iis seculi pateris q̄s fecit diabol⁹: siue ap-
te p̄ hoīes: siue occulte sicut Job: sis forl̄:
sis tolerans: habitabis in adiutorio altissi-
mi: sicut dicit ille psalmus: q̄r si recedas ab
adiutorio altissimi: tecipsum volens adiu-
uare: cades. M̄ulti cīm̄ fortis sunt: q̄n ab
homini⁹ patiūtur p̄secutionē: ⁊ vidēt eos
aperte scuire in se: ⁊ putant q̄r tunc imitan-
tur passiones christi: si aperte eos hoīes p̄
sequātur. Si aut̄ occulta diaboli p̄secutio-
ne feriātur: putat se nō coronari a christo.
Noli timere q̄n imitaris christum: nā ⁊ q̄n
tēptauit diabolus dñm̄: nullus homo fuit
in heremo: occulte illum̄ temptauit: sed su-
perat⁹ est: ⁊ aperte scuiēs supatus est. Sic
⁊ tu si vis itare p̄ ianuā q̄n occulte tēptat
imicūs: q̄n postulat hominē vt aliquid
ei noceat p̄ corp̄ales molestias: p̄ febres: p̄
egritudines: p̄ aliquos labores corporis: sic
laborauit Job: Diabolus nō videbat: sed
potestate dei intelligebat. Mouerat q̄r dia-
bolus in eo nihil posset: nisi ab illo cui sū-
ma potestas est permitteretur: totā gloriā
deo dabant: potentiam diabolo nō dabant.
Naz ⁊ q̄n abstulit diabolus omnia: hoc di-
xit: Dñs dedit: dñs abstulit. Nō dixit do-
minus dedit: diabolus abstulit: q̄r nihil ab-
stulisset diabolus nisi p̄misisset dñs. Jo-
nē p̄misit dominus vt homo p̄baretur: dia-
bolus vincere. Et q̄n eū plaga p̄cussit: il-
le p̄misit: q̄r cum a capite usq̄ ad pedes in
putredine vermuū fluenter: nec tunc tribuit
diabolo aliquā potentiaz Job: sed cum ei
suggessisset ⁊ vxor ei⁹: quā solā reliquerat
diabolus: nō consolatricē mariti: sed adiu-
tricē sui: ⁊ dixit ei: Dic aliqd verbū in deū:
⁊ morere: dixit ei: Locuta es tanq̄ vna ex
insipietib⁹ mulierib⁹: Si bona suscepim⁹ d̄
manu dñi: mala q̄re nō sustinebam⁹: Ergo
q̄ sic imitāt̄ christū vt toleret oēs molestias

XC

bui⁹ seculi: sp̄cs eius in deo sit: vt nec illece-
bra capiat: nec timore frangat. Ip̄e est.

Expositio prime partis.

Qui habitat in adiutorio al-
tissimi: in p̄tectione dei celi-
comorabitur. Sicut audistis
psalmū ⁊ cāstis. Nam inde incipit psal-
mus. Quibus autē verbis tēptauit domi-
nū diabolus: cū ad ipsa venerimus agno-
scetis. Nota sunt eīm̄. **D**icit dño su-
sceptor meus es tu: ⁊ refugiu meū
deus meus. Quis hoc dicit domino:
Qui habitat in adiutorio altissimi. Quis
est qui habitat in adiutorio altissimi: Qui
nō habitat in adiutorio suo. Quis est q̄ ha-
bitat in adiutorio altissimi: Qui nō est su-
perbus: quomō illi qui māducauerūt vt es-
sent quasi dñi: ⁊ p̄diderūt qđ erant facti ho-
mines imortales. In adiutorio em̄ suo ha-
bitare voluerūt: nō in adiutorio altissimi:
ideo suggestionē serpentis audierunt: pre-
cepta dei p̄tempserūt: ⁊ inuenierūt hoc eue-
nisce in se qđ minatus est de⁹: nō quod p̄mi-
sit diabolus. Ergo sic ⁊ tu dic. Sperabo
in eum. **Q**uoniā ipse eruēt me:
Nō ego me. Elide si aliud aliqd docet: nō
vt tota sp̄s nostra nō sit in nobis: nō sit in
boīe. **E**n̄ eruēt te. **B**e⁹ muscipula ve-
nantiū: ⁊ a verbo aspero. Be⁹ musci-
pula venantiū. M̄agnū aliquid est a ver-
bo aspero. Quid magnū: M̄ulti in musci-
pula venantiū p̄ verbū asperū deciderūt.
Quid est qđ dico: Tendit diabolus ⁊ an-
geli eius: tanq̄ venātes tendūt muscipu-
las: s̄ longe ab ipsis muscipulis ambulant
hoīes q̄ in christo ambulāt. Nō audet em̄
in christo tēdere muscipulas: circa viā po-
nit: in via nō ponit. **V**ia aut̄ tua christ⁹ sit:
⁊ tu nō cadis i⁊ muscipulā diaboli. Aberrā-
ti a via: iam ibi est muscipula: Hinc atq̄
bunc ponit muscipulas: hinc atq̄ inde po-
nit laqueos: iter laq̄os ambulas. **S**i vis
securus ambulare: noli declinare in dexte-
rā aut sinistrā: ⁊ sit tibi via ille q̄ tibi p̄ te fac-
tus ē via: vt p̄ducat te ad se p̄ se: ⁊ n̄ timēb
laq̄os venantiū. Sed qđ est a verbo aspe-
ro: M̄ultos p̄ verbū asperū misit in musci-
pula diabolus (Uerbi gratia) q̄ voluerint
esse christiani inter paganos: insultatores
patiunt paganos: erubescut inter insultatores:
⁊ a verbo aspero recedentes de via
incident in laqueos venantiū. Et quid tibi
facturum est verbū asperū: Nihil. Nun-
quid nihil tibi facturus est laqueus: quo te

Elia fī.
t liberabit.

Elia fī.
t laqueo.

PSALMIS

compellit inimicus p' verbū asperū: Quō retia plerāq; tendunt ad caput sepiis: tenuuntur aubus: t lapides mittunt in sepē: lapides illi nihil sunt facturi aubus: quādo enī ferit auez: qui lapidē mittit in sepē: Timēs autem auis inanē sonū cadit in retia sic homines timētes insultatoꝝ verba vana t inania: t erubescentes cōuitis superfluis: cadūt in laqueos venantū: t captiuata diabolō. H̄z cur non dico fratres qđ nō ē tacendū: qđ me cogit de' dicē: Quomodolibet accipiatis hoc cogit me de' dicere: t si nō dixerō: ego cado i laqueos venantū. Si enī detractōes hoīm timeo vt nō dicam: ego ipse a verbo aspero cado in laqueos venantū: qui vos moneo vt nō timeatis verba hoīm. Quid ē ergo quod dictur sum: Quō inter paganos qui fuerit christian⁹ a paganis audit verba aspera: quibus si erubuerit cadit i muscipulaꝝ venantū: sic inter christianos qui voluerint esse diligentiores: t meliores ab ipis christianis audituri sunt insultatiōes. Et quid p'dest fratres q' aliquā inuenis cū ita te: ybi nullus est paganus: Nemo ibi isulat christiano qđ christian⁹ est: quia nō ibi inuenis paganus. Sed sūt multi male viventes christiani: inter quos qui voluerit bene vivere: t inter ebriosos sobri⁹ esse: t inter fornicarios castus esse: t inf' cōsultatores mathematicoꝝ deū sinceriter colere: t nihil tale requirere: t inf' spectatores nūgātū theatroꝝ: nolle ire nisi ad ecclesiam: patit insultatores ipos christianos: t patitur verba aspera: t dicunt tu magn⁹: tu iustus: tu es H̄elias: tu es Petrus: de celo venisti: insultat̄ quoq; se verterit: audit hinc atq; inde verbū asperū. Qđ si timet t recedit a via christi dei: cadit i laq;os venantū. Quō autē cū audiunt hec verba: nō recedit a via: Quid est non recedere a via: Qñ audit verba aspera: vnde sibi habet facere solatiū: vt nō curet verba aspera: nec recedat a via: t intret p' ianuā: t dicat q̄lia verba audio: seru⁹ peccator. Boninus me⁹ audiuit: demoniū habes. Qđ audistis verbū asperū qđ dictū est i dñm: nō opus erat vt Jesus hoc audiret: sed te monuit aduersus verba aspera: ne incidas in laqueos venantium. Inter scapulas suas obumbrabit tibi: t sub talis eius sperabis. Hoc dicit: ne tua p'ectio a te tibi sit: ne putas q' tu te potes p'egre: Ille te p'eget vt eruat: t eru-

tus de muscipula venatiū t a verbo aspero: inter scapulas suas obumbrabit tibi: t a tergo potes intelligere: t a pectore. Sca pule enī circa caput sūt: sed quia dicit sub alis eius sperabis: manifestū ē: qđ p'ectio alaruz p'ansarū facit te esse inter scapulas dei: vt hinc atq; hinc ale dei te ponat i me dio: t nō timebis ne quis tibi noceat: tantum tu noli inde recedere: quo null⁹ inimicus audet accedere. Si gallina p'egit pullos suos sub alis suis: quāt' omagis tu sub alis dei tutus eris: t aduersus diabolū t angelos eius: que aereē potestates tāq; ac cipitres circūvolitant: vt infirmū pullum auferat. Neq; enī sine causa cōpata ē gallina ipsi sapiētia dei. Nā christ⁹ ipse dominus noster t saluator tāq; gallinā se dixit: Hierusalē hierusalē quotiēs volui collige re filios tuos: tanq; gallina pullos suos et noluisti. Noluit illa hierusalē: relim⁹ nos: Illa rapta ē ab aeris potestatibus fugiēs alas galline: p'sumiens de viribus suis: cū esset infirma: nos cōfitētes infirmitatē nostram sub alis dei fugiam⁹. Erat nobis enī tanq; gallina p'egēs pullos suos. Nō est enī iniuriosus nomē galline. Attēdite ceteras aues fratres. Multe aues ante nos fētāt: calefaciūt pullos suos: nlla sic auis infirmā cū pulli suis quō gallina. Attendat caritas vestra hirundines: passerēs t ciconias: vidēm⁹ extra nidos suos: nec cognoscimus vtrū fetus habeant. At vero gallinam cognoscim⁹ in infirmitate vocis t in relaxatione plumarū. Tota mutat̄ affectu pulloꝝ: quia illi infirmi sūt: infirmā se facit. Quia ergo t nos infirmi eramus: infirmā se fecit sapiētia dei: quia verbū caro factū est t habitauit in nobis: vt sub alis ei⁹ spēremus. Scuto circūdabit te veritas eius: Que sūt ale: hoc ē scutū: qđ nec ale sūt: nec scutū. Si aliqd horꝝ p'rie eēt: nūqd ale scutū esse possēt v'l scutū ale: H̄z quia figurate p' similitudines dici omia ista possūt: ideo t ale t scutū esse potuerūt. Si vere lapis esset christus: leo nō esset: si leo esset: agn⁹ nō esset. Ideo t leo t agn⁹ et lapis t vitul⁹ et si qđ b'mōi: qđ nec lapis: nec leo: nec agn⁹: nec vitul⁹: sed saluator omnū Jesus christus. Iste enī similitudines sūt: nō p'prietates. Cleritas eius inquit circūdabit te. Tāq; scutum veritas eius est: vt non misceat eos q' in seipsis sperantū eis qui in deo sperant. Peccator est t pec- cator: sed da peccatore de se presumentē

PSALMUS

cōtemnentē peccata sua nō cōfītētē t dī
cēt: Si deo displicerēt peccata mea: nō p
mutteret me vivere. Ali⁹ ait non audebat
oculos leuare: sed p̄cutiebat pectus suu⁹:
dices: dñe, p̄tius esto mibi p̄ctōr. Et ille
p̄ctōr: t ille: sed ille irridēs: iste plāgēs: ille
cōtemp̄tor: hic cōfēssor p̄ctōr suoz. Eler
ritas aut̄ dei q̄ non p̄sonas accipit: discer
nit penitētē a defendētē: discernit humi
lem a supbo: discernit p̄sumētē de seipso
a p̄sumētē de deo. Ergo veritas ei⁹ tanq̄
scuto circūdabit te. Non timebis a ti
more nocturno. A sagitta volā
te per diem: a negocio per ambu
lante in tenebris: a ruina t demo
nio meridiano. Duobus q̄ supra dixit:
reddunt duo que infra dixit: nō timebis a
timore nocturno: a sagitta volante per di
em: t ppter timorē nocturnū: a negocio p
ambulāte in tenebris: t ppter sagittā vo
lantem p̄ diē a ruina t demonio meridia
no. Quid est timēdum in nocte: t quid in
die: Lū q̄sq̄ ignorās peccat: tanq̄ in die
peccat. Lū aut̄ sciens peccat: tanq̄ in die
peccat. Duo ergo illa leuiora: ip̄a sūt gra
uiora: que repetita sūt. Intēdite vt diligē
ter hoc si domin⁹ annuerit exponat vobis:
Obscurū ē enī t erit magn⁹ fruct⁹ si intelle
xerit: Tēptatiōes q̄ fit i ignorātib⁹ leuis: ti
morez nocturnū appellauit: t tēptatiōē q̄
fit in sciētib⁹ leuis: sagittā volatē p̄ diē ap
pellauit. Que sūt leues tēptatiōes: Que
nō sic instāt: nō sic vrgēt vt cogāt: sed pos
sunt cito declinata trāstre. Eadē rursus fac
grauia: si p̄secutor instet: t v̄bemēter ter
reat ignorātes: id est nōdū firmos in fide:
nec sciētes qđ ad hoc sūt christiani: vt fu
turā vitā sperēt: cū ceperint terreni de ma
lis temporib⁹: putant quod deseruit illos
christ⁹: t sine cā sūt christiani. Nō norunt
enī vt dixi: q̄ ad hoc sūt christiani: vt p
sentia supēnt: t futura sperēt: inuenit illos
negociū pambulās i tenebris: t capit eos.
Sūt at̄ qđā q̄ nouēt se ad futurā spēm vo
catoſ: q̄ qđ nob̄ p̄misit de⁹ nō ē d̄ ista fra
nō ē de ista vita: q̄ iste oēs tēptatiōes tol
rande sūt: vt illud accipiam⁹: illud acqui
ram⁹: qđ nob̄ p̄misit de⁹ in eternū. Mo
rūt ista: sed qñ c̄p̄t p̄secutor instare v̄be
mentius: agitare nunis: penis: tormentis:
aliquā cedūt: t sciētes tanq̄ in die cadunt.
Quare aut̄ in meridiē: Quia mltū feruet
p̄secutio. M̄aiores est⁹ dixit meridiē. At
tendat hoc caritas vestra de scripturis me

Allia lfa.
t in die.
tab incusa.

XC

pbantē. Qñ de semināte dicebat dñs: q̄a
exit̄ seminās seminare: t aliud cecidit in
via: aliud in petroſa: aliud inter spinas: di
gnat⁹ est ip̄e exponere similitudinē. Et cū
venisset ad petrosam: h̄ ait: H̄i sunt q̄ au
diunt verbū: t ad horā gaudēt ad verbū:
t in tribulatiōe que fit, ppter verbū: p̄tinuo
scādalizant. Quid enī dixerat de his q̄ ex
ierāt in petrosis: Exerto sole inquit arue
rūt: q̄ n̄ habebāt altā radicē. H̄i s̄t ḡ q̄ ad
horā gaudēt ad verbū: t cū p̄secutio facta
fuerit, ppter v̄bū arescunt. Quare arescūt:
Quia non habebant firmā radicē. Que
est radix: Caritas. H̄oc enī dicit Apls: vt
in caritate radicati: t fundati. Quō enī
radix oīm maloz est cupiditas: sic t radix
oīm bonoz est caritas. Hostis hoc t sepe
dixit est: S̄z quare hoc volui cōmēdare:
Et intelligeritis psalmū: q̄ demoniū me
ridiani ppter estū v̄hemētis p̄secutiōis
positū est. Sic enī dñs dīc: Or⁹ est sol: et
aruit herba: q̄ radicē n̄ habebat. Et expo
nens nobis quid est a sole arescere herbā
dixit: q̄ p̄secutiōe facta nō manēt illi in fi
de: q̄ altā radicē n̄ habebat. Recete h̄ in
telligim⁹ demoniū meridianū p̄secutiōe
v̄hemētē: Qualis fuit illa p̄secutio ali
q̄fi fratres cōmemorē: vñ dñs liberavit ec
clesiā suā: dignet attēdere caritas vestra.
Primo q̄ impatores t reges seculi puta
uerūt se p̄sequēdo tollere posse d̄ terra no
mē ch̄risti t nomē christianoꝝ: usserūt vt
q̄sq̄ se p̄fiteret christianū: feriret. Quicū
q̄ noluit feriri negauit se christianū: sciēs
quid mali faceret: queit ad illū sagitta vo
lās p̄ diē. Quicūq̄ aut̄ nō curauit p̄item
vitā: sed cert⁹ spauit futurā: declinauit sa
gittā volatē p̄ diē: p̄fessus est se christia
nū: p̄cussus carne: liberat⁹ est spiritu: expe
ctare cepit positus ap̄d deū in quiete etiā
redēptionē corporis sui in resurrectiōe mor
tuoz. Euasit aut̄ tēptatiōē illaz a sagitta
volante p̄ diē. Ergo q̄cūq̄ se cōfessus fue
rit christianū feriat. Quō sagitta volās p̄
diē fuit: Nōdū erat demoniū meridianū
flagrās v̄hemēti p̄secutiōe: t faciēs ma
gnos estus: etiā fortib⁹. Audite enī qđ se
cutū sit. Lū vidissent inimici: qđ multi se
stnarēt ad martyriū: t tāto plures crede
rent in ch̄ristū: quāto plures patiebāt: di
xerūt ap̄d se: Nos occisuri sum⁹ gen⁹ hu
manū tot milia qui creditūt in hoc noīe. Si
occiderem⁹ oēs p̄pe: nullus in terra rema
nebit. Lepit feruere sol: cepit feruescē est⁹:

¶ Psalmus

Audite enī qd iussent. Quō āt iussent? Quicūq; p̄fess' se fuerit christianū feriat. Iussent postea: qcūq; se p̄fess' fuerit christianū torqat: tādiu torqat: donec neget se esse christianū. Compare sagittā volantē p̄ diem: et demonū meridianū. Sagitta volans p̄ diem: quid erat? Qui se confessus fuerit christianū: feriat. Quis fidelis cā mortis celeritatē non declinaret? Illud autē qui se cōfitetur christianū nō occidatur: sed torqueatur donec neget: si se negaverit dimittat: demoniū meridianū erat. Multi ergo nō negātes in tormentis deficiēbat: tādiu enī torquebātur donec negarent. Perseuerātib' autē in nō negādo chūstū: quid factur' erat gladi? Uno ictu occidēdo corp': aīam ad dēū mittēdo: b faciebat diuturna tormenta. Sed quis tādem inueniret q̄ duraret aduersus tātōs et tālōgos cruciati? Multi defecerūt. Et credo illi defecerūt q̄ de se p̄sūpserūt: q̄ nō habita bāt in adiutorio altissimi et in p̄tectione dei celi: q̄ nō dixerunt dño: susceptor meus es tu: qui nō sub vmbra alaz̄ eius sp̄auerūt: sed virb' suis multū dederūt. Beieeti sūt a deo vt oīderet ill: q̄ ip̄e p̄tegit: ip̄e temperat tēptatiōes: ip̄e tātū venire permitit quātū p̄t ferre cui venit. Multi ergo ceciderūt a demonio meridianō. Q̄ mlti vult nosse: Sequit' et dicit. Cadēt a latere tuo mille: et dena milia a dext' tuis: ad te aut nō appropinqbit. Luidicit hoc frēs: Lui nū dño nō Iesu christo: Bñs enī Iesus nō solū in se: et in nobis. Recordam̄i verba illa: Gaule saule qd me p̄seq̄ris: Quādo ip̄m nemo tangebat et dicebat: qd me p̄seq̄ris: nūquid nō i nobis seip̄m coniputabat: Qñ dicebat: q̄ fecit vni ex minimis meis mibi fecit: nōne i nobis seip̄m cōputabat: Nō enī diuisa sunt ab inuicem membra: caput et corpus. Quid est caput et corpus: Saluator et ecclesia. Quō ergo dictū est: cadēt a latere tuo mille et dena milia a dext' tuis? Cadēt enī a demonio meridianō. M̄agn' terror fratres: a latere christi cadere: a dext' christi cadē. Quō cadē a iate? Quare illi a latere: illi a dextris: Quare mille a latere: et dena milia a dextris: Quid est a latere mille? Quia pauciores sunt mille: q̄ dena milia q̄ a dextris cadē. Qui sūt isti? Modo planū erit in nomine christi: modo aptū erit. Quibusdā p̄misit christus: q̄ cū illo iudicabūt: apostoli scilicet: et q̄ dimisere

¶ psalmus
¶ decē.

XC

rūt oia et secuti sūt eis. Nā Petrus ait illi: Ecce nos dimisim' oia: et secuti sum' te: et hoc illis p̄misit: Sedebit sup duodeci sedes iudicantes duodecim tribus israel. Molite putare: q̄ ipsi solis p̄misit dñs: Tibi enī sedebit Paulus apls q̄ plus illis oib' laborauit: si nō ibi sedebūt nisi duodecim: Ille enim tertiusdecim' est: nam ex duodeci cecidit Judas: in locū autē Iude traditoris Mathias ordinat' est: vt i actibus Aplop legim'. Implete sūt duodeci sedes: nō ibi sedebit q̄ plus oib' illis labo- rauit: An duodecim sedes pfectio est tri- bunalis: Nā milia sedebunt in duodecim sedib'. Sz vñ mibi p̄bas ait aliquis: q̄ et Paul' inter iudices ent: Audi illā dicen- tē: Nescitis q̄ angelos iudicabim'? Iudi- cabim' inquit. Et ip̄e nō dubitauit in p̄su- ptione: q̄ credidit cōputari se inter illos q̄ iudicabūt cū christo. Qui ergo iudicabūt cū christo: principes eccliaz̄ pfecti sūt. La lib' dixit: Si vis esse pfectus: vade vende omia tua: et da paupib'. Quid est si vis es se pfectus: Tis meū iudicare et nō iudi- cari. Ille enī cōtristat' abscessit. Sed mul- ta hoc fecerūt: et multi hoc faciūt. Ergo isti cū illo iudicabūt. Sed multi p̄mittunt sibi quia iudicabūt cū christo: q̄a dimittunt oia sua et sequitur christū: sed habēt p̄suptionē de se: habēt quēdā typū et supbiā quaz deus solus p̄t nosse: et nō possūt evitare demoniū meridianū: id ē casū seruētis caloris nimiae psecutiōis. Tales multi cū es- set illo tēpore: qui distribuerūt omnia sua paupibus: et sibi iā p̄mittebāt: quia sessu- ri erāt cū christo et iudicaturi gētes: seruē te calore psecutiōis tanq̄ a demonio meridianō: defecerūt in tormentis et negauerūt christū: Ipi sūt qui a latere ceciderūt tanq̄ sessuri cū christo ad mūdū iudicādū ceci- derūt. A dextris autē dicā qui cadūt. Mo- stis q̄a cū apparuerit ip̄m tribunal vbi cuz christo dño iudicabūt: qui voluerūt esse et vere fuerūt pfecti: radicati et fūdati in cari- tate: vt nō arescerēt de sole et demonio me- ridiano. Hoc enī ait dominū: Lōgregabū- tur ante eum omnes gentes: et diuidet il- los ab inuicem sicut pastor diuidit oves ab hedis: et oves ponet a dextris: hedos autē a sinistris et iudicabūt. Multi erūt qui iudicabūt: sed pauciores erūt q̄ illi q̄ ante tribunal stabūt: quia illi tāq̄ mille: il- li tanq̄ dena milia. A dextris positio: qd dictūr ē: Esurui enī et dedisti mihi mā-

Z 2

Psalmus

ducere: hospes sui et suscepistis me. **A**du-
nis est qd: bis dicet: qui habet substatiā
hui⁹ seculi: vñ ista hū ana faciat: tñ et ipi cu⁹
illis regnabūt: qd illi tāq⁹ milites: illi tanq⁹
annonā p̄bētes, puiciales: Sub vno tñ i-
patore: et miles et puincial in regno ē: mi-
les fortis: puincialis deuot⁹: miles fortis
oratiōib⁹ pugnat aduersus diabolū: deuo-
tus puincialis annonā tribuit milib⁹. In
telligat caritas vestra. Et audiūt in fine ad
dexterā positi: Venite bñdicti patris mei:
pcipite regnū qd vobis paratū est: ab ori-
gine mūdi. Erat ergo illo tpe multi qñ gra-
uiter inferbuerat sol psecutiōis: et demoni
um meridianū: qui sibi pmittebant: quia
iudicatur erat cū christo: nō potuerūt fer-
re estū psecutiōis: et ceciderūt a latere ipsi⁹.
Erat ibi aliq⁹ qui nō sibi pmittebant sedes
iudicantiū: sed p' elemosynas pmittebant
sibi: qd ad dexterā futuri erat quib⁹ dictu-
rus erat christ⁹: Venite bñdicti patrl mei
pcipite regnū: qd vobis paratū est ab ori-
gine mūdi. Et qd multi de spe illa iudican-
di ceciderūt: multi aut et multo plures d' spe
illa dextere ceciderūt: ideo dictū ē christo:
Cedēt a latere tuo mulle et dena nullia a de-
xtris tuis. Et qd multi erūt cū illo qui oia il-
la nō curarūt: cū quib⁹ tāq⁹ mēbris vñ' ēst
christ⁹: ad te aut inq̄t nō appropinquabit.
Nūquid ad solā caput dixit: nō appropin-
quabit: Nō vtib⁹: sed nec ad Petru⁹: nec
ad Paulū: nec ad oēs Aplos: nec ad oēs
martyres: qd tornētis nō defecerit. Quod ḡ
nō appropinq̄bit: Cur sic torti sunt: Propri
quauit carni tornētū: sed nō quenit ad lo-
cū fidei. Itaq⁹ lōge erat fides ipoꝝ a terro-
re torquentiū. Torqueāt: nec appropin-
quabit terror: torquunt s̄ irridebūt tornētū: pre-
sumentes in illo qd por vicit: vt ceteri vin-
cerent. Et qd vincūt: nisi qui de se nō psum-
pserit: Intēdat caritas vñ. Ad hoc enī
dixit oia supiora. Bicet dñs susceptor me-
us est tu et refugū meū: et sperabo in eum:
qñ ipse eruet me de muscipula venatiū.
Ipse cruat me: nō ego me. Inter scapulas
suas obumbrabit tibi. S̄ qñ sub alis eius
sperabis: Scuto circūdabit te veritas ei⁹.
Quia ergo in illo psumpsisti: et totā spē tu-
am in illo posuisti: sequit⁹. Quid? Nō time-
bis a timore nocturno: A sagitta volāte p
diē: a negocio pambulāte in tenebris: a ru-
ina et demonio meridiano. Quis nō time-
bit: Qui in christo psumit. Qui autē de se
psumit: et si iā sibi sperabāt lat⁹ christi tāq⁹

XC

iudicatur: et si futuros se iam sperabant a
dextris christi qua diceretur illis: Venite
benedicti pris mei: pcipite regnū qd vob
patū est ab origine mūdi: venit demoniū
meridianū: id est seruēs estus psecutionis
vehemēter terrēs: et ceciderūt multi a spe
sedis iudicarie: de qb⁹ dictū est: Cedēt a
latere tuo mulle: et multi a spe remiseratiōis
obsequioꝝ suoꝝ: de quib⁹ dictū est: et dena
nullia a dexteris tuis: ad te aut: id est ad ca-
put et corp⁹ nō appropinquabit ruina et de-
moniū meridianū: qñ nouit dñs qui sunt
eius. **V**erūtū oculi tuis cōsidera-
bis: et retributionē pctōꝝ videbis.
Quid ē h⁹: Quare verūtū: Quia licuit im-
pijs supbire in fuos tuos: licuit ipijs pseq̄
seruos tuos. Impune ergo erit impijs: qd
psecuti sunt fuos tuos: Nō erit ipune. Q̄
uis enī tu pmiseris: et magis inde tui coro-
nati sunt: verūtū oculis tuis cōsiderabis: et
retributionē pctōꝝ videbis. **N**ō aluz ergo
qd voluerūt: nō bonū qd p nesciētes actū
est cis retribuet. **N**ō opus est ut oclos fi-
dei habeam⁹ et videam⁹: qd et exaltāt ad tē
pus et planget in eternū: et quib⁹ das pote-
stas in fuos dei tp. alif diceſt cis: Ite in ig-
nē eternū qui paratus est diabolo et ange-
lis eius. S̄ si habeat quisq⁹ oculos sic di-
xit: oculis tuis cōsiderabis: nō est leue vi-
dere impiu florentē in hoc seculo: et habe-
re ad illū oclos ut cōsideres fide quid ille
passurus est in fine si se nō correrent: quia
qui mō tonare volūt postea fulminat. Ce-
rūtū oculis tuis cōsiderabis et retributionē
pctōꝝ videbis. **Q**ūd tu es domine
spes mea: Ecce venit ad illū: quare nō
cadat a ruina et demonio meridiano. **Q**ūd
tu es dñe spes mea. Altissimū posui
stū refugū tuū. Quid ē h⁹ qd in alto ē re-
fugū tuū: Multū enī sic sibi faciūt refugū
um dei: quo fugiāt a tpalib⁹ estib⁹. In al-
to est enī refugū dei: valde in occulo est qd
fugias ab ira vētura. Int⁹ altissimū posui
stū refugū tuū. **N**ō accedent ad te
mala et flagellū nō appropinquabit
tabernaculo tuo. **Q**ūd ange-
lis suis madavit de te: vt custodi-
ant te in oib⁹ vijs tuis. **I**n ma-
nibus tollet te ne qñ offendas ad
lapide pedē tuū. Ita sunt verba que
dixit diabolus dñs Iesu christo: qñ illum
temptauit. Sed qd diligenti⁹ cōsideranda
sunt: ne vos fatigem⁹ differam⁹ i crastinū:
quia et crastino si dñs voluerit: inde vo-

*Alia lsa.
t accedit.
t malū.*

*Alia lsa.
t portabū.
t fore.*

Psalmus

bis erit fimo: ut ab isto loco psalmi rursus incipiam⁹ ppter tediū vestrū: ne cū volu m⁹ finire res obscuras: p̄cipitemus: t̄ non queniat ad intelligentiā vestrā.

Sermo scđs: de scđa pte eiusdē psalmi.

Pecut nō dubito memisse caritatē vestrā q̄ hesterno die sermoni as suistis: psalmū quē ceperam⁹ expo nere: ne ad terminū queniret angustia t̄pis impedituit: t̄ dilata est ps ei⁹ in hodiernuz diē: hoc qui heri affuistis recordami: q̄ nō audistis agnoscite. Propterea fecim⁹ ipaz lectionē euāgeliū recitari vbi dñs tēptatus est: p ea vba psalmi q̄ hic audistis. Iō tem ptatus ē christ⁹: ne vincat a tēptatore chri stian⁹. Ille quippe magister in oib⁹ tēptari voluit q̄ tēptamur: sicut mori voluit quia morimur: sicut resurgere voluit: q̄ resurre cturi sum⁹. Illa enī q̄ ostēdit in hoie qui fa ctus est ppter nos hō cū esset de⁹ p quem facti sum⁹: ppter nos ondit. Et sepe cōmē dāvim⁹ caritati vestre q̄ nos sepe iterare nō piget: vt q̄ forte multi vestrū legere nō possūt: q̄ nō eis vacat legere: aut lras nō norūt: saltē assidue audiēdo nō obliuiscāt salubrē fidē suā: Lerte eā repetēdo quibus dām molesti videamur: dū tñ q̄sdā edifi cemus. Nō uim⁹ enī mltos esse t̄ mēoria p ualētes t̄ lectiōis diuine studiosos: qui ea q̄ dicturi sum⁹ nouerūt: t̄ forte nos ea vo lum⁹ dicere que nō nouerūt. Sed si celeri ores sūt intueant: q̄ cū tardiorib⁹ ambulat viā. Qñ aūt duo comites vna viā am bulat: quoꝝ est vñ⁹ celerior: alter tardior: in p̄tate celerioris est: vt cum illo ambulet tardior: nō in p̄tate tardioris: q̄ si velit ce lerior tātū facere quātū pōt: tardior illum nō sequit. Op⁹ est ergo vt celerior refrenet celeritatē suā: t̄ nō relinquit comitē tardiorē. Hoc est ergo qđ dixi me sepe dixisse: t̄ nūc iterū dico: sicut dicit Apls: eadē scri bēre vobis mihi quidē nō pigrū: vobis au tem tutū. Bñs aūt noster Iesus christus: tāq̄ tot⁹ pfect⁹ vir: t̄ caput t̄ corp⁹: caput i illo hoie agnoscim⁹: qui nat⁹ est d Maria virgine: passus sub pontio Pilato: sepul tus: resurrexit: ascēdit in celū: sedet ad de xterā patris: inde illū expectam⁹ iudicē vi uoꝝ atq̄ mortuoꝝ: hoc est caput ecclēsie. Corp⁹ hui⁹ capitatis ecclēsia est: nō queb loco est: b̄ que hoc loco t̄ p̄ totū orbē terrarꝝ: nec illa q̄b t̄p: sed ab ipso Abel: vsq; ad eos qui nascituri sūt vsq; in fine: t̄ creditu

XC

ri in christū: totus p̄l's scđōp: ad vna ciuitatē p̄tinentū: que ciuitas corpus est chri sti: cui caput est christus. Ibi sūt, t̄ angeli ciues nostri: sed q̄ nos pegrinamur: labo ran⁹: illi aut̄ in ciuitate expectat aduentū nostrū. H̄e de illa ciuitate vnde pegrina mur l̄re nobis venerūt: ipse sūt scripture q̄ nos hortant: vt bene vivam⁹. Quid dicā venisse lras: Ipse rex descēdit t̄ fact⁹ ē no bis via in pegrinatione: vt in illo ambulā tes: nec errem⁹: nec deficiam⁹: nec in latro ciates incidam⁹: nec in laq̄os irruamus qui ponūt iuxta viā. Talem ergo scientes christū totū: atq̄ vniuersū simul cū ecclē sia: ipm aut̄ solū natū de virginē caput ecclēsie mediatorē: sc̄z inf deū t̄ hoies chri stū Iesum: ad hoc mediator ē vt eos q̄ re cesserūt p̄ se recōciliēt: medi⁹ enī nō est nisi inter duos. Recesseram⁹ a maiestate dei t̄ peccato nostro offenderam⁹ eū: missus est filius mediator: qui sanguine suo solueret peccata nostra: quib⁹ sepabamur a deo: t̄ interpositus redderet nos ei t̄ recōciliaret a quo auersi in peccatis nostris t̄ delictis tenebamur. Ipe ē caput nostrū: ipse ē de⁹ equalis patri: verbū dei p̄ qđ facta sūt omnia: sed de⁹ vt crearet: hō vt recrearet: de⁹ vt faceret: hō vt reficeret. H̄ūc itūtētes: sic audiam⁹ psalmū: Intēdat caritas vestra: disciplina ē ista: t̄ doctrina schole hui⁹: q̄ vobis valeat nō ad vnu psalmū intelligē dum: sed ad mltos si teneatis hāc rēgulā. Aliqñi psalm⁹ nō solū psalm⁹: sed t̄ ois p plertia: aliqui sic loquīt de christo vt caput solū cōmēdat: t̄ aliqui a capite it ad corp⁹: id est ad eccliam: t̄ nō videt mutasse perso nā: q̄ nō sepaf caput a corpe: sed tāq̄ de vno loquīt. Gloriet enī caritas vestra qđ dico. Manifest⁹ est certe psalm⁹ oib⁹ vbi de passiōe dicit: Fodēt man⁹ meas t̄ pedes meos: dinumerauest oia ossa mea: di uiscerūt sibi vestimenta mea: t̄ sup vestē me am miserūt sorteꝝ. Hoc t̄ iudei qñ audiūt erubescūt. Evidētissime enim pphetia de passione dñi nostri Iesu christi, plata est. Belicta aūt nō habebat dñs noster Iesus christus: t̄ tñ in capite ipsius psalmi dicit: Deus de⁹ me⁹ vt quid me dereliquisti: lō ge a salute mea verba delictorꝝ meoꝝ. Uidebis ergo qđ dicat ex persona capiū: qđ ex persona corporis. Belicta ad nos p̄tinēt: pas sio p nobis ad caput p̄tinēt: sed ppter pas sionē illius p nobis: t̄ qđ ad nos p̄tinēt de lictorꝝ soluit. Sic t̄ in ipso psalmo iaz istos

Psalmus

versus hesterna die tractauim⁹: et breuiter illos cōmemoremus.

Cōmemoratio versuum prius tractatorum cū expositione sequentia.

Qui habitat in adiutorio al-
q uisissimi: in p̄tectione dei celi
comorabit. Hoc cōmendauimus
caritati veste in istis versib⁹: ne q̄s-
q̄s in se spem ponat: sed totā spē suā in illo
ponat in quo sūt vires nostre. Ex adiuto-
rio enī ei⁹ vincim⁹: nō ex nostra p̄sumptio-
ne. Protegit ergo nos de⁹ celi: si dicamus
dño qđ sequit. **H**icet dñ⁹ susceptor
me⁹ es tu: et refugiu⁹ meū: de⁹ me⁹
sperabo in eu. **O**m̄ ip̄e eruet me
de muscipula venatiū: et a v̄bo aspe-
ro. **B**ixim⁹ qr̄ mlti timētes verbū asperū
incidūt in muscipulā venatiū. Insultatur
homini qr̄ christian⁹ est: et penitet illum qr̄
christian⁹ fact⁹ est: et ab asperō v̄bo incidit
in muscipulā diaboli. Insultaſ enī homī
qui inf mltos christianos meli⁹ viuit: et ti-
mēs aspera v̄ba insultator⁹: incide in laq-
os diaboli: vt nō sit triticū in area: sed pa-
lea sequat. Qui autē in dño sperat eruit a
muscipula venatiū et a verbo aspo. Quo-
modo aut te p̄tegit de⁹? **I**nter scapu-
las suas obumbrabit tibi: Id ē an-
pectus suū te ponet: vt alis suis te p̄tegat:
si mō agnoscas infirmitatē tuam: vt quasi
pullus infirm⁹ fugias sub alas matris: ne
a mulco rapiaris. **M**ilui sūt enī aeree po-
testates: diabolus et angeli ei⁹: rage volūt
infirmitatē n̄fam. Fugiam⁹ sub alas ma-
tris sapiētie: qr̄ et ip̄a sapiētie infirmata est
pter nos: qr̄ verbū caro factū est. Sicut
infirmaſ gallina cuž pullis suis vt p̄tegat
eos alis suis: sic dñs noster Jesus christ⁹:
qr̄ cū in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹
est esse se eglē deo: vt infirmareſ nobiscū:
et alis suis p̄tegeret nos: semetipm̄ exina-
niuit formā fui accipiēs i similitudinē ho-
minū fact⁹: et habitu iuent⁹ vt hō. Et sub
alis ei⁹ sperabis. **E**cuto circuda-
bit te veritas ei⁹: nō timebis a ti-
more nocturno. **T**eptatiōes ignoran-
tie timor nocturn⁹: p̄ctā sciētie sagitta vo-
lās p̄ diē. In nocte enī ignorātia intelligi-
tur: in die manifestatio. Sūt qui ignorātēs
peccāt: sūt qui sciētēs peccāt. Qui ignorā-
tēs peccāt a timore nocturno supplātant:
qui sciētēs peccāt a sagitta volāte p̄ diē p̄-
cussi sūt. **H**ec aut cū i grauiorib⁹ p̄secutio-
nib⁹ fūt: quousq̄ guenias tāq̄ ad meridi-

XC

em: quicq̄ illo calore ceciderit: tāq̄ a de-
monio meridiano cadet. Et multi calore
isto ceciderūt: sic iā hesterno die exposui-
mus caritati veste: qr̄ feruēte p̄secutiōe di-
ctū est: torqueant christiani donec negēt
qđ christiani sūt: **C**ū antea solerēt p̄fessi p̄-
cuti: ad h̄ postea torquebanſ vt negarēt:
Et cū ois re⁹ tādi torqueant q̄diu neget:
christianop̄ p̄fessio torquebat: neogcio di-
mittebat. Erat ḡ tūc magn⁹ est⁹ p̄sequēti-
um. Quicq̄ in illa temptatione cecideit
tāq̄ a demonio meridiano ceciderūt. Et
quanti ceciderunt: **M**ulti qr̄ se sp̄abāt ses-
furos cū dño et iudicaturos: illi a latere ce-
cidēt: Itē multi qui se sperabāt ad dexte-
rā futuros in plebe sancta stipēdiaria tāq̄
puinciales: qr̄ annonā mulitib⁹ p̄bēt qb⁹ di-
ci hēat. Elurui enī et dedistis mihi mādu-
care: Ad dexterā enī erāt mlti: et d̄ ip̄a spe
ceciderūt: et p̄les inde: qr̄ plures ibi. **P**au-
ciores enī qr̄ cū dño iudicabūt: et plures qr̄
stabūt aī illū: sed nō vna cōditio eoz: ali⁹
ad sinistrā: ali⁹ ad dexterā: ali⁹ vt regnent:
ali⁹ vt puniant: ali⁹ vt audiāt: Elenite bñ-
dicti patris mei p̄cipite regnū: ali⁹ vt audi-
ant: Itē in ignē et nū: qui pat⁹ est diabolo
et angelis ei⁹. Ergo **A**ruja et demo-
nio meridiano. **L**adet mille a la-
tere: et dena milia a dextris: ad te
at nō appropinq̄bit. Quid: **D**emonū
meridianū te nō deiſcit. Quid mirū si
caput nō deiſcit: **S**z nō deiſcit et illos qr̄ sic
berēt capiti: quō ait Apls: nouit dñs qr̄ sūt
eius. Sūt enī qdā ita p̄destinati vt noue-
rit dñs qr̄ p̄tineat ad corp⁹ ip̄i⁹. Cum ḡ ad
hos nō accedet illa temptatione vt deiſciat
eos: isti intelligant in eo qr̄ sc̄ptū est: ad te
aut n̄ appropinq̄bit. **S**z ne illi p̄tōres qb⁹
tāta licuit exercere in christianos attēdāt
a quibusdā infirmis et dicat: ecce quid vo-
luit de⁹ vt tantū imp̄hs et sceleratis liceat
in seruos dei: modicū p̄sidera oculis tuis:
oculis fidei: et videbis retributionē pecca-
tor⁹ in fine: quib⁹ mō tāta p̄mittunt vt exer-
cearis. **H**oc enī sequit. **E**lenūt ocu-
lis tuis p̄siderabis: et retributio-
nem peccator⁹ videbis. **O**m̄ tu
es dñe spes mea: altissimu⁹ posui-
sti refugiu⁹ tuu⁹. **N**ō accedet ad te
mala: **D**ño dic: Quoniam tu es dñe spes
mea: altissimu⁹ posuisti refugiu⁹ tuu⁹: nō ac-
cedet ad te mala. **E**t flagellū non ap-
propinquabit tabernaclo tuo. Et
deinde iā verba que audistis dicta a dia-

Psalms

bolo. Qm̄ angelis suis mādauit
 de te: vt custodiant te in oīb⁹ vñs
 tuis. In manib⁹ tollat te: ne qñ
 offendas ad lapidē pedē tuuz. Lui
 hoc dic: Lui dixit: qm̄ tu es dñe spes mea:
 Nā puto nō esse exponēdū christianis qui
 sit dñs: si deū patrē intelligūt. Quō illum
 tollēt angeli in manibus ne offendat ad la
 pidē pedē suū. Glidetis ergo qr̄ christ⁹ do
 minus dū loquereſ de corpe: subito cepit
 loqui de capite. Laput nostrū appellatum
 est mō cū dicereſ: qm̄ tu es dñe spes mea
 altissimū posuisti refugū tuuz: Nō posuisti
 altissimū refugū tuuz: qm̄ tu es dñe spes
 mea. Quid sibi hoc vult? Attēdat caritas
 vestra: Qm̄ tu es dñe spes mea: altissimū
 posuisti refugū tuū: iā non est miranduz:
 propterea eni sequit: Non accedēt ad te
 mala: qr̄ altissimū posuisti refugū tuū: t
 flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo: qm̄ altissimū posuisti refugū tuū. Nō
 aut̄ legim⁹ in euāgelio: quia alicubi ange
 li portauerūt dñm: ne offēderet ad lapidē:
 tñ intelligim⁹. Hinc eni iā facta sūt: t nō
 sine causa pphetata sūt: nisi qr̄ futura erāt
 t nō possim⁹ dicere: postea vētur⁹ est chri
 stus: vt nō offendat ad lapidē pedē suuz:
 iudicatur⁹ eni veniet. Sibi ergo cōpletū ē:
 Intēdat caritas vestra. Primo hos ver
 sus audite: qm̄ tu es dñe spes mea: altissi
 mū posuisti refugū tuū. Secund⁹ humānum
 mori hoīem nouerat: resurgere non noue
 rat: ideo qd timeret habebat: qd speraret
 nō habebat. Ut ergo ille qui ppter disci
 plinā fecit timorē mortis: ppter pmiū fu
 ture vite eterne daret spem resurrectiōis:
 prior resurrexit dñs noster Iesu christus:
 mortu⁹ est post multos: resurrexit aī oēs.
 Hoc passus est moriēdo: qd iā multi passi
 erāt: hoc iā fecit resurgedo: qd nullus aī
 illū. Nī eni hoc accipiet ecclesia nisi in fi
 ne: Precessit in capite qd membra sperēt.
 Nout eni caritas vīa: quō inter se dicāt.
 Dicat ergo ecclesia dño suo Iesu christo:
 dicat corpus capiti suo: qm̄ tu es dñe spes
 mea: altissimū posuisti refugū tuū: id est
 iō resurrexisti a mortuis: t celū ascēdisti:
 vt altum poneres refugū tuuz: ascēderes
 vt fieres spes mea: qui in terra desperabā:
 t me resurrectuz esse nō credebā: Modo
 iam credo: qr̄ ascēdit in celū caput meū: q
 caput pcessit t membra secutura sūt. Puto
 iam manifestū esse qd dictuz est: qm̄ tu es
 dñe spes mea: altissimū posuisti refugū tu

um. Hoc plan⁹ dixerim: vt ego haberem
 spem resurrectiōis: quā non habebā: ideo
 prior resurrexisti: vt quo pcessisti: illuc me
 secuturū sperarē. Vox eni est ecclie ad do
 minū suū: vox est corporis ad caput suum.
 Noli ergo mirari: nō accedēt ad te mala:
 t flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo. Tabernaculū dei caro est. In carne i
 habitauit verbū: t caro factū est taberna
 culū deo. In ipso tabernaculo impator mili
 tauit p nobis: in ipso tabernaculo ab ho
 ste temptat⁹ est: ne miles deficeret. Et quia
 ipsam carnē ostēdit oculis nostris: qr̄ ocu
 li nostri ista luce gaudēt: t visibili lumine
 isto delectāt: qr̄ i manifestatiōe posuit car
 nē suaz: vt oēs viderēt: iō psalm⁹ dic: In
 sole posuit tabernaculū suū. Quid est i so
 le: In apto: in manifesto: in luce frena: id
 est in luce que terras de celo pfundit: ibi
 posuit tabernaculū suū. Sz quō ibi pone
 ret tabernaculū suū: si nō tāq̄ spōsus pce
 deret de thalamo suo: Hoc eni sequit. In
 sole posuit tabernaculū suū. Et quasi dice
 ref ei: quō t ipē inq̄t: Tāq̄ spōsus pcedēs
 de thalamo suo: exultauit vt gigas ad cur
 rendā viā: Quod est tabernaculū: Spōsa
 spōsa: verbū sponsus: caro spōsa: t thala
 mus vterus virginis. Et qd dicit Apli⁹:
 Et erūt duo in carne vna. Sacramentū
 hoc magnū est: ego ait dico in christo t in
 ecclesia. Et qd ipē dñs in euāgelio: Agit
 iam nō sūt duo: sed vna caro. Ex duobus
 vnu: ex verbo t carne: vnu homo vnu
 deus. Hoc aut̄ tabernaculū ei⁹ sensit fla
 gella in terra: manifestū est: qr̄ flagellatus
 est dñs. Nūqđ i celo sensit flagella: Non:
 quia altissimum posuit refugum suuz: vt
 esset spes nostra: t nō ad eū accedāt mala:
 nec flagellū ppinquabit tabernaculo ei⁹.
 Longe est sup oēs celos: sed pedes habet
 in terra. Laput in celo est: corpus i terra.
 Lū aut̄ pedes ipsius flagellarent t calca
 renf a Gaule: clamauit caput: Gaule sau
 le quid me pseq̄ris: Ecce nemo caput pse
 quit: t ecce caput in celo: quia christus re
 surgens a mortuis: iā nō morit⁹: t mors illi
 ultra nō dñhabit: Nō accedēt ad te mala: t
 flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo. Sed ne putem⁹ qr̄ separuz est caput a
 corpe: discretū est eni locis: sed iunctū est
 affectu: ipsa affectus cōiunctio clamauit de
 celo: Gaule saule quid me pseq̄uerit: Pro
 strauit eni eū voce obiurgante: t leuauit
 dextera miserante. Qui corpus christi per

Psalms

sequebatur: factus est membrum christi: ut quod faciebat ipse ibi patere. Quid ergo? Ibi fratres de capite nostro quid dictum est? Quid tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum. Non accedent ad te mala: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Dicta sunt hec. Quid angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in oibus vijs tuis. Audistis modo cum euangelio recitaretur: attendite: baptizatus dominus ieunavit. Quare baptizatus? Ut non aspiciantur baptizari. Nam cum ipse Iohannes dicat domino: Tu ad me venis baptizari: ego a te debeo baptizari: et dominus: sine modo: sic enim oportet in pleris oem iusticiam: voluit impleere humilitatem ut abluere qui sordes non habebat. Ut quid hoc? Propter superbia futurorum. Existit enim aliquis cathecuminus: qui forte doctrina et moribus vincet multos fideles: attendit iam baptizatos multos imperitos: et multos non sic viventes quod ipse vivit: non in tanta continentia: non in tanta castitate: iam ille nec uxore querit: et videt aliqui fidem si non fornicantem: tamen uxore intemperantibus utente. Propter erigere ceruicez superbie et dicere: quid mihi iam opus est baptizari: ut hoc accipiam quod iste habet: quem iam et vita et doctrina precedo. Huic dominus. Quid processisti? Quantum processisti? Tantumne: quantum ego te? Non est seruus super dominum suum: neque discipulus super magistrum suum. Sufficit seruo ut sit sicut dominus eius: et discipulo ut sit sic magister ei. Non extolli: ut non queras baptismum. Baptismum quares domini: ego serui quasi. Baptizatus est ergo dominus: et post baptismum temptatus est: ieunavit quadraginta diebus in mysterio: quod sepe vobis comemoravi. Non oia uno tempore dici possunt: ne occupent necessaria tempora. Post quadraginta dies esuriuit: qui poterat et non quod esurire: Sed quod temptaret: Aut si ille non vinceret temptatorem: quod disceres tu cum temptatore prouicare: Esuriuit etiam temptatus est: dic lapidibus istis ut panes fiat: si filius dei es. Quid magnum erat dominus Iesu christo de lapidibus panem facere: qui de quinque panibus tot milia satiauit: Be nibilo fecit panem. Tanta enim fuerat multitudo esse: que saturaret tot milia: Unde processit: Fontes panes erant in manibus domini: non est mirum: nam ipse fecit de quinque panibus multos panes unde saturaret tot milia: qui facit quotidie in terra de paucis granis messes ingentes. Ipsa enim sunt miracula domini: sed assiduitate vi-

XC

luerunt. Quid ergo fratres? Impossibile erat dominio de lapidibus panes facere: Iohannes se cit de lapidibus dicente ipso Iohanne baptista: Propterea est deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Quare ergo non fecit? Ut te doceret respondere temptatori: ut si forte in aliqua angustia posueris: et suggesterit tibi temptator: si christianus essem et ad christum perieras desereret te modo ut non dedisset tibi auxilium? Et forte adhuc medicus secat: et non deserit: sed non deserit: quod Paulus ipsum ideo non exaudiuit. Nam dicit Paulus non se exauditum de stimulo carnis sue angelo satanae: a quo colaphizari se dividit: propter quod dominum terrogavi ut auferret eum a me: et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficit. Tamen medicus dicere posito forte epiphemate: molestum est mihi hoc emplastrum: rogo te tolle illud: et medicus: non opus est: diu ibi sit: non enim aliter sanare poterit egrotum: Non exaudiuit medicus ad voluntatem: quia exaudiuit ad salutem. Ideoque fortis estote fratres: et quoniam aliqua inopia temptamini deo flagellante et erudiente vos: quibus et parat et serviat eterna hereditatem: non vobis suggerat diabolus: Si iustus essem: non tibi per coruus mitteret panem: quod misit Helies: Tibi est quod legasti: Numquid vidi iustum derelictum: nec semem eius querens panem. Habeo enim panem meum quem tu non nosci. Que panem? Audi dominum: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo dei. Putamus ne verbum dei non sit panis: Si non esset panis: non diceretur verbum dei: quod facta sunt oia: Ego sum panis vivus qui de celo descendens. Bidicisti ergo quid respondas temptatori in angustia famis. Quid si te sic temptat ut dicat tibi: si christianus es facies miracula quod fecerunt multi christiani: Tu iam suggestione mala deceptus: temptares dominum deum tuum: et dices domino deo nostro: Si christianus sum: et sum anima oculos tuos: et in aliquo numero tuorum me coputas: facias et ego aliquid: qualia multa fecerunt sancti tui. Tempsasti deum quasi non sis christianus si hoc facias. Multa talia desiderantes cecidit. Nam Simon ille magus talia desiderauit ab apostolis: qui spiritum sanctum per pecunias voluit comparare. Amauit potentiam miraculorum: et non amauit imitationem humilitatis.

Psalms

Ideo quidam discipulus: vel quidam de turba: cum vellet sequi dñm: attēdens mīracula que faciebat: vidi illuz dñs supbū non querere viā humilitatis: sed typuz po tentie: et ait: Vulpes soueas habēt: et volu cres celi nidos: filius aut hominis nō ha bet vbi caput reclinet. Vulpes in te soue as habēt: volucres celi in te nidos habēt. Vulpes dolus est: volucres celi supbia ē. Sicut enī volucres alta petunt: sic supbi: et vt vulpes cauernas habent dolosas: ita omnes insidiatores. Quid ergo respōdit dominus: Potest in te habitare supbia et dolus: christus nō habet vbi in te habiter: vbi reclinet caput suū. Quia reclinatio ca pitis humilitas christi ē: nisi reclinaret caput non iustificareris. Talia desiderātes et discipuli: et volentes iam appetere sedem regni anteqz riam humilitatis caperent: quando illi suggestum est a matre discipu lorum: dic ut unus sedeat ad dexteram: et aliis ad sinistram tuam: potentiam quere bant: sed per passionē humilitatis venitur ad potentiam regni: ait dominus: Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sū: Quid cogitatis altitudinem regni: et nō imit um humilitatem meā: Ergo quid si sic te tēptet: fac miracula: Ne et tu tēptes dñm: qd debes respondere: Quod respondit dñs. Ait illi diabolus: Aditte te deorsū: quia scri ptū est: angelis suis mandauit de te vt in manibus tollat te ne forte offendas ad lapidem pedē tuū. Si te miseras: angeli te su scipient. Et posset quidem fieri fratres: vt si se misisset dñs: obsequia angeloz suscipe rent carnē dñi. Sz quid illi ait: Iterū scri ptum est: Nō temptabis dñm deū tuum. Hominē me putas. Ad hoc enim accessit diabolus vt temptaret vtrum fili⁹ dei eēt: ipse videbat carnem: sed maiestas in opibus apparebat. Angeli testimonium dixerūt: ille videbat mortalē vt temptaret: vt chri sto temptato doceretur christian⁹. Quid ergo scriptum est: Non temptabis domi num deū tuum. Itaqz non tempiemus dominum vt dicamus: si ad te pertinem⁹: miracula faciamus. Redeam⁹ ḡ propter verba psalmi: Angelis suis inquit māda uit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus tollent te: ne quando offendas ad lapidem pedē tuum. Sub latus est christus in manibus angelorum: quando assumptus est in celum: non quia si non portarent angeli ruiturus erat: sed

quia obsequabantur regi: ne forte dicatis meliores sunt qui portabāt q̄ ille qui por tabatur. Ergo meliora sunt iumenta q̄ ho mines: Sed quia infirmitatem honorum portant iumenta. Nec hoc debemus dice re: etenim iumenta si se subtrahant cadūt qui sedent. Sed quomodo debemus dice re: Nam et de deo dictum est: Leluz mibi sedes est: Quia ergo celū portat: et de⁹ se det: ideo melius est celum: Sic ergo et de obsequio angelorum in hoc psalmo intel ligē poterim⁹. Nā nō ad infirmitatē dñi pti net: s̄ ad illoꝝ honorificētā: ad illoꝝ fuitū tē. Resurrexit autē dñs Jesus christ⁹: pp̄t quid: Ap̄lm audite. Mortuus est pp̄ter delicta nostra: et resurrexit pp̄ter iustifica nem nostram. Item de spiritu sancto euā gelium: Spiritus quidē inquit nō dū erat datus: quia Jesus nondum erat clarifica tus. Que est clarificatio Jesu: Resurre xit et ascendit in celum: Ad eo clarificatus ascensione in celum: misit spiritum suū san ctum die pentecostes. In lege autem in libroſ Moysi exodo: a die agni occisi et mā ducati quinquaginta dies numerantur: et data est lex in tabulis lapideis scripta di gito dei. Quid sit digitus dei euangelium nobis exponit: quia digitus dei spiritus sanctus est. Quomodo probamus: Bo minus respondens eis qui illum dicebat in nomine beelzebub ejscere demonia: ait: Si ego in spiritu dei ejscio demonia. Ali⁹ euangelista cū hoc narraret: Si ego in q̄t in digito dei ejscio demonia. Quod ergo positum est in uno aperte: posituz est in al tero obscure. Nesciebas quid sit digitus dei: exponit ali⁹ euangelista eū esse spiritū dei. Bigito ergo dei sc̄pta lex data die qn quagesimo ab occisione agni: et spiritus sanctus' venit die quinquagesimo a passi one domini nostri Jesu christi. Occisus est agn⁹: factū ē pascha: ipleti sūt qnq̄ginta dies: data ē lex: sed data ē illa lex ad timorē non ad amore. Ut aut̄ tumor cōuer teret in amore: occisus est iustus iam in ve ritate: cui⁹ typus erat ille agnus quē occi debat iudei. Resurrexit et a die pasche domini sicut a die pasche agni occisi numerant quinquaginta dies: et venit spiritus sanct⁹ īā in plenitudine amoris: non in pena timoris. Quare hoc dixi: Ad h̄ ḡ resur rex dñs et glificat⁹ est: vt mutaret spiritū sc̄tm. Et dixerā īā dūdū: q̄r caput in celo est: pedes ī terra. Si caput ī celo: pedes ī

Psalms

terra: quid ē pedes dñi in terra: nisi sancti
dñi in terra: Qui sūt pedes dñi: Ap̄lū mis-
sip totū orbē terrāz. Qui sūt pedes dñi:
Q̄es euāgelistē in quib⁹ p̄agrat dñs vni-
uersas gētes: N̄etuerū erat ne euāgeli-
stē offendērēt in lapidē. Illo enī in celo po-
sito capite: pedes qui in terra laborabant
possent offendere in lapidē. In quē lapi-
dem: In legē in tabulis lapideis datam.
Ne ergo legis rei fierēt: nō accepta gratia
z in lege rei tenerent: ip̄a est enī offendio re-
atus q̄s lex tenebat reos: absoluū dñs vt
iā in legē nō offendērēt: ne pedes hui⁹ ca-
pitis incurrerēt in legis reatu: missus ē spi-
rituſanc⁹ vt amore faceret: z solueret a ti-
more. Timor legē nō implebat: amor im-
plebat. Timuerūt hoies z nō impleuerūt:
amauerūt z impleuerūt. Quō timuerūt et
nō impleuerūt: amauerūt z impleuerunt:
Timcbāt hoies: z rapiebant res alienas:
amauerūt z donauerūt suas. Ergo nō est
mirandū: qr iō in manib⁹ angeloz assum-
ptus est dñs in celū: ne offenderet ad lapi-
dem pes ei⁹: ne illi q̄ in terra laborabant in
corpe ei⁹: pagrātes totū orbē terrāz fierēt
rei legis: subtraxit ab eis timorē: z imple-
uit eos amore. Timore Pet⁹ ter negauit:
nō dū enī accepat spiritū ſanctuz: accepto
poſtea ſpūſctō: cuz fiducia cepit p̄dicare.
Qui ad vocē ancille ter negauit: accepto
aut ſpūſctō inter flagella principū p̄fessus
est quē negauerat. Nō mrfi qr dñs ipsum
trinū timorē trino amore diſſolut. Resur-
gēs enī a mortuis ait Pet⁹: Petre amas
me: Nō dixit times me. Hā si adhuc time-
ret: offendērēt ad lapidē pcdē ſuū. Amas
me inqt: Et ille: Amo. Sufficiebat ſemel:
Forte mihi ſufficeret: q̄ cor nō video: q̄nto
magis ſufficeret dño: q̄ videbat quib⁹ me-
dullis viſcerū ſuoy dicebat Pet⁹ amo:
Nō ſufficit dño rūdere ſemel: infrogat ite-
rū: z ille rūdet. Infrogat tertio: z iaz tediō
affect⁹ Pet⁹: quaſi dubitaret dñs noſter
de amore ip̄i⁹: dñe tu inqt ſcis oia: tu ſcis
qr amo te. Sz dñs cū illo ſic egit: z tāqz di-
c̄ret: ter me negasti timēdo: ter nie p̄filtere
amādo. Isto amore z iſta caritate ſp̄leuit
diſcipulos ſuos. Quare: Quia altissimuz
poſuit refugiu ſuū: qr clarificat⁹ muſit ſpi-
rituſctm. Soluit credētes a reatu legis: ne
in lapidē offendērēt pedes eius. Jā cete-
ra māifesta ſit fratres: qr ſepe tractata ſit.
Sup aspidē z basiliscū ambula-
bis: z coculcabis leonem z draco

XC

Nem. Qui ſit ſerpēs noſtis: quō ſup illuz
calcer ecclia q̄ nō vincl q̄ cauet aſtūcias
ipſius: Quēadmodū aut ſit leo z draco:
puto z hoc noſſe caritatē vestrā. Leo ſeuīt
apte: draco occulē inſidiat. Ultrāqz vum
z ptātem habet diabol⁹. Q̄n martyres oc-
cidebant: leo erat ſeuīes: q̄n heretici inſi-
diank draco eſt ſurrepēs. Eliciſti leonem:
vince z dracone. Probem⁹ qr leo erat q̄n ap-
te ſeuiebat. Exhortans martyres Petrus
ait: Nesciatis qr aduerſan⁹ vefter diabolus
tāqz leo rugiēs circuit querens quē deuo-
ret. Aptē ſeuīes leo q̄rebat quē deuoraret.
Draco quō inſidiat: Per hereticos. La-
les timēs Paul⁹ ne ab illis corrūperet ec-
clesia a vnginitate fidei quā geſtabat in cor-
de: ait: Bespōſauit enī vos vni viro vnginē
caſtā exhibere christo: z timeo ne ſicut ſer-
pens euā ſeduxit aſtūcia ſua: ita z mentes
veſtre corrūpank a caſtitate que eſt in chri-
ſto. Vnginitate corporis paue ſemine ha-
bent in ecclia: ſi vnginitate cordis oēs fide-
les haſtent. In ip̄a fide vnginitate cordis
timebat corrūpi a diabolo: quā qui p̄dide-
rint ſine cauſa ſit vngines corpe. Corrupta
corde quid ſuat in corpe: Jō mulier cathe-
lica p̄cedit vnginē hereticaz. Illa enī nō ē
vgo i corpe: illa mulier facta eſt i corde: z
mulier nō a marito deo: ſi a ſerpēte. Quid
aut ecclia: Sup aspidē z basiliscū ambu-
labis. Rex eſt ſerpentium basiliscus: ſicut
z diabolus rex eſt demonioz. Et cōculca-
bis leone z dracone. Jā verba dei ad ec-
clesiā. Quoniā i me ſperauit eru-
am eū: Nō ſolū ergo caput eſt: qđ mō ſe-
det in celo: qr altissimū poſuit refugiu ſuū:
ad qđ nō accedūt mala: z flagellū nō ap-
propinqbit tabernaculo eius: ſed z nos q̄
laboram⁹ in terra: z adhuc in tēptatiōibus
viuum⁹: quoꝝ gressuſ timēt ne in laqos i-
cidāt: audiam⁹ vocē dñi dei nři cōſolant̄
noſt dicētis nob: q̄n i me ſpauit eruā eū.
Protegā eū qm cognouit nome
meū. Inuocauit me z ego exau-
diā eū: cu ipo ſu i tribulatiōe. Noli
timere q̄n fbular̄: ne quaſi nō ſit tecū de⁹:
fides ſit tecuz: z tecū eſt deus in tribulati-
one. Fluctus ſunt maris: turbaris in nau-
gio: quia dorſut christus. dormiebat in
naui christus: pierant homines. Si fides
tua dormit in corde tuo: tanqz in naui tua
dormit christ⁹: qr christ⁹ p̄ fidē i te habitat.
Lū turbari cepis: excita christū dormiēt:

Alla lī.
t damauit al
ma.

psalmus

erige fidē tuā: t noueris qr te non deserit.
H̄o putas te deserit: qr nō qñ vis eripit.
Eripuit tres pueros de igne. Qui eripuit
tres pueros: deseruit machabeos. Absit.
Et illos eripuit: t illos. Illos corporaliter vt
infideles p̄funderent: istos spūaliter: vt si
deles imitarent. Lū ipo sū in tribulatiōe.
Et eximā eū t gloriſicabo eum.

Longitudine dierū replebo eū:
Que est lōgitudo dierū: Vita eterna est.
Fratres nolite putare lōgitudinē dierū: di
ci sic sūt dies mīores: t statī dies maiores.
Tales dies nobis habet dare. Lōgitudo
illa est que nō habet finē etnā vita: que no
bis p̄mittit in dieb̄ lōgis. Et vere qr suffi
cit: nō sine causa dirit replebo eū. Nō nob̄
sufficit quicqd longū est i tpe si habet finē:
t̄o nec longū dicendū est. Et si auari su
mus: vite eternē debem⁹ esse auari: talē vi
ta desiderare que nō habet finē. Ecce vbi
extendat auaricia, vestrā. Argētū vis sine
fine: vitā eternā desidera sine fine. Nō vis
vt hēat finē possēssio tua: vitā etnā deside
ra. Que ē: Lōgitudine dieb̄ replebo eū.
Et ostendā illi salutare meu. Nec h̄
frēs b̄cūtē p̄tereundū est: oñdam illi sa
lutare meu. Hoc dixit: ostendā illi ipm chri
stū. Quare: Nō est visus in fra: Quid no
bis magnū h̄z ostendere: H̄z nō est visus ta
li visu quali videbūius. Tali visu visus
est: quali viderunt qui crucifixerunt. Ec
ce qui viderūt crucifixerūt: nos nō vide
m⁹ t credim⁹. Illi oclōs habebāt t nos nō
babem⁹. Immo t nos cordis oclōs habe
m⁹: s p̄ fidē adhuc videm⁹ n̄ p̄ speciē. Qñ
erit species: Qñ videbūm⁹ cū facie ad fa
ciem: quod dicit Aplus: q̄ nobis promit
tit de⁹ in magno p̄mio oīm laboꝝ nostro
tū. Quicqd laboras ad h̄ laboras vt vi
deas. Pescio qd magnū est: qd visuri su
m⁹: qñ tota merces n̄ra visio est: t ipm ma
gnū visu: hoc ē dñs nōster Jesus christus:
Ip̄e q̄ humulis visus est ip̄e videbūt magn⁹
t letificabit nos: quō videt nō ab angelis
In p̄ncipio erat verbū: t verbū erat apō
deū: t de⁹ erat verbū. Utēdite q̄ h̄ p̄misit
ip̄z dñm i euāgelio dicētē: Qui diligit me
diliget a patre meo: t ego diligā eū. Et q̄si
dicereb̄ ei: t quid ei dabis q̄ diligit te: ostē
dam inq̄t meipm illi. Desideremus t ame
m⁹: t flagrem⁹ si sponsa sum⁹. Spōsus ab
sens ē: sustineam⁹: veniet quē desideram⁹.
Tantū pign⁹ dedit: nō timeat spōsa ne de
serat a sposo: nō dumicūt pign⁹ suū. Qd

XCI

pign⁹ dedit: Sanguinē suū fudit. Qd pi
gnus dedit: Spiritūctm nūt. Talia pi
gnora dimittet ille spōsus. Si nō amaret:
talia pīgra n̄ daret. Jā h̄z: O si sic amare
mus. M̄diorē dilectionē nō nō h̄z: q̄ vt
aīani suā ponat p amicis suis. Etnos q̄
modo ponim⁹ aīas n̄ras p illo. Quid illi
pdest: qñ iā altissimū posuit refugū suūz:
t flagellū non appropinquat tabernaculo
eius: H̄z qd dicit Jobes: Sic christ⁹ p no
bis aīam suām posuit: sic t nos debem⁹ p
fratib⁹ aīas ponere. Unusq̄sponēs p
frē aīam: p christo ponit. Qui nō pascit
fratē: christū pascit. Lū vni ex meis mini
mis fecisti mihi fecisti. Amem⁹ t imite
mūr: currām⁹ p̄ vngenta ei⁹: quō dicit in
cantici cāticor̄: post odorē vngētōp tu
orū currim⁹. Vleit enī t oleuit: t odor ipsi⁹
ipleuit totū mundū. Unū odor: Be celo.
Seq̄re ḡ ad celū: si n̄ falsū r̄fides: qd dī sur
sum cor: sursum cogitatiōe: sursum amorem:
sursum spem. Ne putrescat in fra triticū: nō
audes ponere in humida fra ne putrescat
qr laborasti t messuisti: trituraſti t vētula
sti. Querl locū tritico tuo t nō q̄ris locum
cordi tuo: t n̄ q̄ris locū thesauro tuo: Fac
q̄qd poteris in fra: erga nō pdes sed re
cōdes. Esq̄s seruat: Christ⁹ qr t te saluat.
Enī nouit saluare: thesaūru tuūz nō nouit
suare: Quare aut vult vt locū mutes the
sauro tuo: nisi vt locū mutes cordi tuo:
Nemo enī cogitat nisi dī thesauro suo. Q̄
nūtī bic sūt q̄ me nō audiūt: t nō ē cor eo
rū nūtī in sacellis suis. In terra estis: qr in
terra est qd amatis. M̄dittat in celum t ibi
erit cor vestrū. Ubi enī fuerit thesaūr⁹ tu⁹
ibi erit t cor tuū.

Explicit Tractat⁹ de ps. XC

Incipit Tractat⁹ de ps. XCI

Hedite ad psalmū: det nob̄ dñs
apire mysteria q̄ h̄ z̄tinenē: qr p̄
pter fastidiū aioꝝ: eadem diuise
varieq̄ tractat̄. Hā nullū alīd cāticū nos
docet de⁹: nisi fidei spei t caritat̄: vt fides
n̄ra firma sit in ip̄o q̄dī illū non videm⁹:
credētes i est quē si videm⁹ vt gaudeam⁹
cū viderim⁹: t fidei n̄fe succedat species lu
cis ei⁹: vbi iā nō nob̄ diceſ: crede qd nō vi
des: s̄ gaude qr vides. Spes etiā n̄ra icō
mutabilis t figat in illo: t nō nutet t flu
ctuet: Nō agiteſ sic ip̄e de⁹ i q̄figit nō po
test agitari. Spes enī modo vocatur: tūc
non spes sed res erit. Tantū enim voca
tur spes q̄dī non videt quod sperat: di